GASOPIS

Tento lachtan chce nájemné!

451 stupňů aneb fakt horko

Anežka Bachratá o divadle

Je libo jeden fejeton?

GASOPIS

GASOPLES

Jak a proč přespat ve škole

gasopis@gasos-ro.cz

2. listopadu 2026

IG: gasopis_

Úvodník

Milí čtenáři,

vítám vás u dalšího čísla našeho časopisu. Doufám, že jste si (vy, kterých se to týkalo) užili podzimní prázdniny. Vy, kteří jste je neměli, jste si snad alespoň trochu odpočinuli. A pokud ne, následující stránky jsou tu pro vás.

Připravili jsme si již tradičně záznam toho, co se v uplynulých týdnech událo a stalo. Kromě toho se můžete dozvědět samozřejmě i nějakou tu zajímavost nebo se třeba i něčemu zasmát. S radostí mohu napsat, že se nám po krátké pauze vrací (již tradiční) komiks, však postavy vám tu odmlku samy vysvětlí. Těšit se můžete i na další kapitolu příběhu, rozhovory, zapeklitou osmisměrku či memes, které celý časopis opět uzavírají. Co zde tentokrát nenaleznete, je obsah sekce Gastrotipy, neb školní jídelna gymnázia je stále ve stavu rekonstrukce, o níž si více můžete přečíst v minulém vydání.

Přesně ve chvíli, kdy jsem úvodník začínala psát, jsem se dozvěděla novinu. Stejně jako tomu bylo předchozí rok na podzim, i letos jsme zjistili výsledky krajského kola soutěže Školní časopis roku, do níž jsme přihlásili poslední dvě čísla loňského školního roku. I tentokrát se nám zadařilo a v naší kategorii jsme obsadili první příčku.
Nejen členům redakce, ale i vám, našim čtenářům, mnohokrát děkuji za nasazení, podporu a chuť tvořit a číst. Sdílíme s vámi svou radost a posíláme ji dál.

Vše, co jsem chtěla říct, už bylo řečeno. Užijte si následující slova, odstavce, stránky. Příště se uvidíme u dvojčísla v první polovině prosince.

Šárka Bardounová - 3. B

Dva pohledy, jedna noc

Školní ples je každoročně největší událostí GaSOŠ, ale ten letošní nasadil laťku opravdu vysoko. Byla to totiž neuvěřitelná jízda pro všechny. Zatímco studenti prožili noc v rytmu tance a smíchu, školní parlament zažíval jízdu plnou organizování a zařizování v zákulisí. Pojďte se podívat na obě strany této nezapomenutelné noci.

Z pohledu studentů
Program byl nabitý od začátku do konce. Hned po vstupu žáků nižších ročníků se na plese slavnostně přivítali primáni a poté už mohlo proběhnout vystoupení skupiny Euroweek, což je mezinárodní setkání středních škol. Následovalo taneční okénko, kde se všichni naučili něco nového, co si mohli hned vyzkoušet na parketu. O spoustu zábavy se postarala také oblíbená židličkovaná, kterou vyhrála Dorota Koutská. Po celou dobu byl navíc přítomen DJ, který se staral o skvělou atmosféru a hrál písničky na přání.
Okolo půl deváté sál převzalo vyšší gymnázium a SOŠ. Stejně jako jejich mladší spolužáci přivítali na úvod studenty prvních ročníků. Pak znovu vystoupila skupina Euroweek a starší studenti se také utkali v židličkované. Součástí programu byla i tombola se zajímavými cenami, které snad výhercům udělaly radost. Velkým zážitkem byla volba krále a královny plesu, která proběhla pomocí webu. Stačilo přes QR kód nahrát fotografii soutěžního páru, kterou správce schválil, a pak už se hlasovalo. Závěr plesu patřil kapele Vittu. Její hudba roztančila sál a všichni, kdo měli chuť, mohli zůstat na parketu až do poslední minuty. Během celého plesu navíc probíhaly zajímavé rozhovory s ještě zajímavějšími odpověďmi:

Kdyby tento ples byl jídlo, jaké?
Chipsy - Natálie Humlová, Guláš - Filip Šíma, Pizza s ananasem - Mgr. Dorota Babuljaková, Asi pizza, protože jsou tady všechny různé příchutě, lidi, emoce. - Tomáš Holakovský
Proč by tento ples byl lepší v tělocvičně gymnázia?
Vybavení. - Jiří Černý, No to by teda nebyl! Lepší je rozhodně tady. - PhDr. Vladimír Abrahám, Je veliká a stála by nás nula korun, takže bychom profitovali! - Adam Huňáček, Mohli bychom zničit školní majetek. - Mgr. Dorota Babuljaková, Všichni by měli přezůvky. - Filip Šíma
Jedním slovem popiš místní světelný systém.
Epileptický záchvat. - Bc. Pavla Mazancová, Dechberoucí. - Šárka Abrhámová, Přehlídka komunismu - Adam Huňáček, Přenádherné. - Jiří Černý, Svítí. - PhDr. Vladimír Abrahám
Kdyby právě teď vešel hlavními dveřmi dovnitř tuleň, co by byla první věc, kterou by jsi udělal/a?
Snědl bych ho. - Jiří Černý, Nasedl bych na něj. - Filip Šíma, Ochránila bych tuleně před studenty. - Mgr. Dorota Babuljaková, To teda opravdu nevím. - Šárka Abrhámová

Od -5 do 5 ohodnoť květinovou výzdobu sálu. Šest. - Šárka Abrhámová, Dvanáct. - Filip Šíma, Mínus pět, vždyť tu žádné kytky nejsou. - Adam Huňáček, Nula? - PhDr. Vladimír Abrahám

Z pohledu členů parlamentu
Mezitím členové parlamentu všechno neustále kontrolovali a snažili se, aby šlo všechno jako po másle. Samozřejmě se musel nejdříve nachystat sál, a tak už od tří hodin odpoledne začala velká příprava celého prostoru. Dále bylo potřeba rozdělit lidi ke vstupu, kde se prodávaly a kontrolovaly lístky. Nesmíme zapomenout ani na ty, kteří poctivě obcházeli studenty s tombolou, a také na lidi v šatně, kteří měli plné ruce práce s vydáváním a přijímáním kabátů. Parlament musel pro celou akci sehnat také moderátory, kapelu, DJ a spoustu dalšího. I když to celé znamenalo obrovské množství práce, i členové parlamentu si ples nakonec mohli skvěle užít. Zůstali jsme tam sice až do jedné ráno, abychom uklidili, ale měli jsme obrovskou radost ze skvělých ohlasů, takže se to všechno stoprocentně vyplatilo. Jsme moc rádi, že se vám ples líbil.

Alžběta Průšová - kvinta, Václav Kraus - septima

Každá pomoc se počítá

Možná jste si všimli letáčků po škole, na kterých se v jednom momentu změnilo datum. Mohli jste se nad tím zamyslet a jít dál. Co ale tato akce byla? Na Hrádecká bahna se schází žáci naší školy už několik let. Pokud se úplně nebojíte zašpinit ani nějaké té práce a máte zrovna volnou sobotu, je tato akce přímo pro Vás.

Podstatou je odstranění náletové olše z podmáčené louky. Musí se to dělat, aby na ní mohly růst vzácné druhy květin. Proto se 17. října vydala skupina nadšenců do Hrádku u Rokycan. Tento rok jsme nejen vykopávali olše, ale i rozšiřovali “hadník”, který nabízí útočiště hadům i ještěrkám.

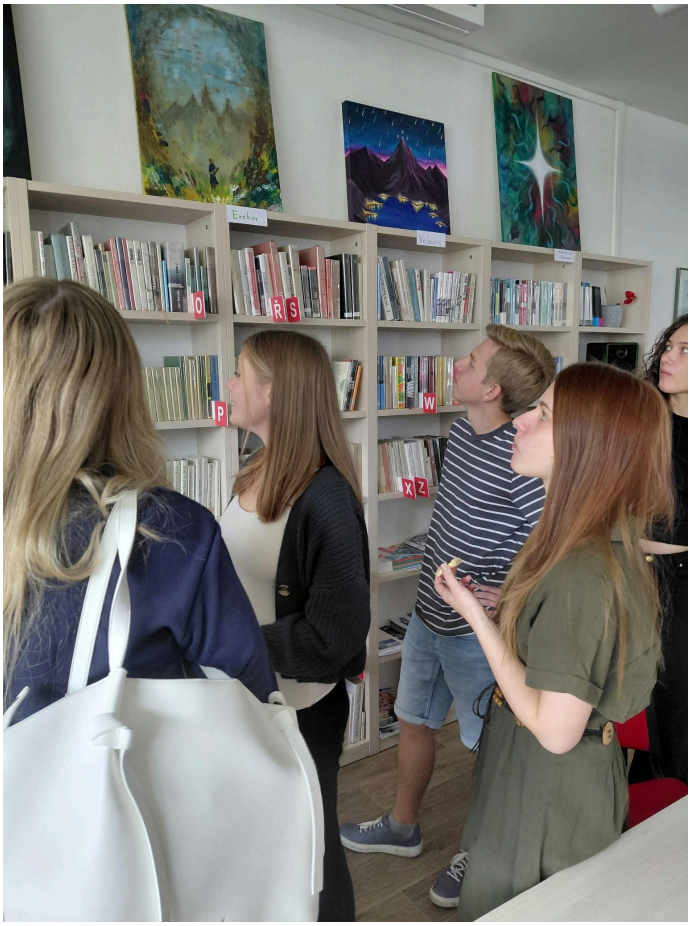

Pokud se chcete také zapojit, jede se znovu na jaře i další roky. Dáváme tím najevo, že nám příroda není jedno a že chceme pomoct místu, na kterém žijeme. Každý může pomáhat, žádný čin není malý.

Zara Krausová - tercie

Výstava Lucie Staškové nabídla inspirativní adaptace fantasy knih

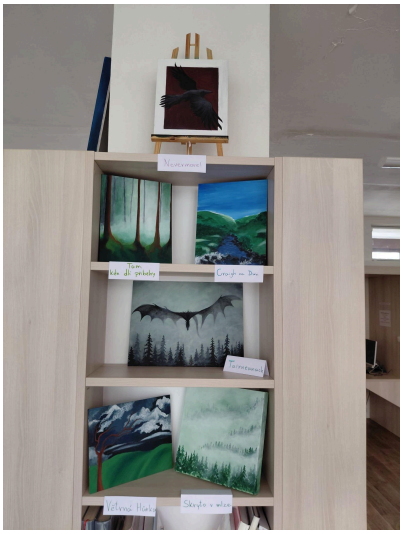
Školní knihovna se v pondělí 5. října během velké přestávky proměnila v místo plné barev a představivosti. Konala se zde výstava obrazů studentky Lucie Staškové, která nám představila výběr ze své výtvarné tvorby.

Po hudebním úvodu se slova ujala Mgr. Jana Audesová, která výstavu krátce představila. Poté dostala prostor také samotná autorka, která přiblížila svou tvorbu.

Lucka se v minulosti zapojila do výtvarného programu MenART, kde se věnovala tvorbě pod vedením malířky Eriky Bornové. Výstava však nabídla i spoustu dalších děl, kterými se autorka inspirovala především fantasy příběhy.

Následně dostali návštěvníci prostor pro otázky, prohlídku vystavených obrazů a drobné občerstvení.

Lucie Berta Králová - 4.B (foto: Mgr. Jana Audesová)

Školní parlament aneb jak to vlastně probíhá

Jak to probíhá:

- Parlament se schází jednou za měsíc během vyučovací hodiny.
- Zajímá se o to, co žáky trápí, co je třeba vyřešit a hlavně přemýšlí nad tím, jak žákům zpestřit školu.
- Někdy je těžké všechno stihnout – diskuse bývají živé!

Inaugurace nových členů studentského parlamentu (8.10.)

Ve čtvrtek 8. 10. proběhla v učebně HV slavnostní inaugurace členů školního parlamentu. Každý ze zástupců složil slib a z od pana ředitele převzal potvrzení o účasti, čímž byli všichni členové školního parlamentu G+SOŠ pro tento školní rok oficiálně jmenováni.

První schůzka parlamentu (19.10.)

Na nedávném setkání proběhla volba vedení a rozdělení jednotlivých rolí. Předsedou se stal Marek Špale a místopředsedou Matěj Kovářík. Během schůze jsme zároveň dali dohromady první náčrt akcí, které bychom chtěli uspořádat.

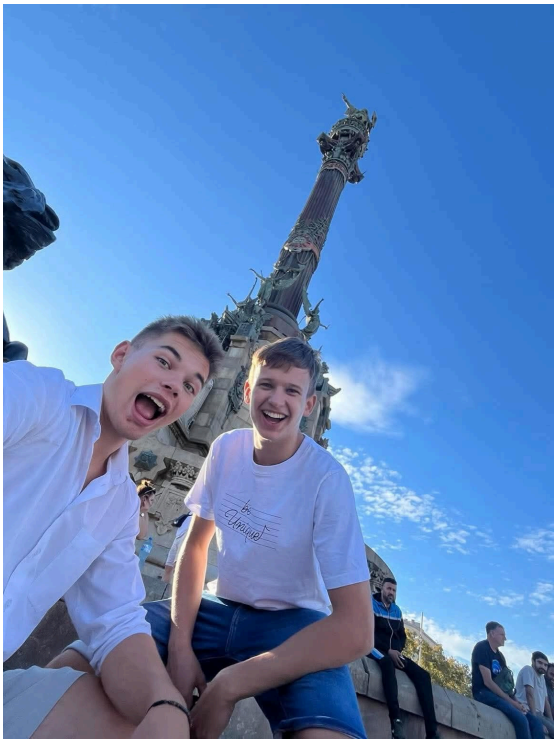
Role:

- Členové krajského parlamentu (Anna Káňová, Hana Sojáková a Magdaléna Škvainová)
- Fotograf (Tadeáš Novák)
- Grafik (Eva Marešová a Šárka Abrhámová)
- Lepení plakátů (Adina Kopáčková a Anna Matějková)
- Pokladna (Vojtěch Bureš)
- Propojení školního parlamentu a Gasopisu (Alžběta Průšová)
- Rozhlas (Natálie Humlová)
- Spojka mezi školním parlamentem a učiteli (Denisa Šímová)
- Správa sociálních sítí (Alžběta Poláčková)
- Starost o nástěnku (Prokop Herejt a Šárka Čechurová)
- Stravovací komise (Tomáš Holakovský)
- Zapisovatel (Anežka Macháčková)

Alžběta Průšová - kvinta

Slavíci z Rokycan rozezněli podzemí v Barceloně

Začátkem října se náš pěvecký sbor Unique vydal již počtvrté na mezinárodní sborový festival Cantate Catalunya do Barcelony. Dění dokumentuje jeho dlouholetý člen, tenorista, Adam Huňáček.

Můžeš mi stručně popsat, jak ten výlet vypadal, co jste dělali?
Oproti naší návštěvě Španělska před dvěma lety jsme letos měli o den navíc, kdy jsme se mohli koupat a jít na výlet do místní přírody. Zbylé dva dny jsme strávili v Barceloně a jejím okolí. První den jsme byli na výletě na hoře Tibidabo, kde je velký kostel, ve kterém jsme zpívali celý náš repertoár. Dále nás čekala prohlídka Barcelony. Další den jsme strávili v okolí katedrály Sagrada Família. V její kryptě, kam se žádný návštěvník nedostane, jsme zpívali dvě písničky.

Jaký byl tvůj druhý nejlepší zážitek z akce?
Od jednoho pouličního umělce jsem si v metru půjčil kytaru, na kterou jsem následně hrál Slavíky z Madridu. Všichni Španělé ve vagonu se přidali a zpívali s námi.

Jaká byla pro tebe druhá nejpřekvapivější věc na akci?
Že moře bylo velmi teplé! I takhle v říjnu.

Tvá druhá nejoblíbenější písnička z vašeho repertoáru?
To bude asi Drunken Sailor.

Ještě něco bys chtěl dodat?
Chtěl bych dodat, že jsme jako sbor vždycky měli super kolektiv, byli jsme jako parta. To se ukázalo i teď, když jsme všichni trávili čas společně i s mladšími členy sboru. A ještě že Španělé jsou hrozně fajn a přátelský národ. I z tohohle pohledu byl výlet do Barcelony hrozně fajn.

Bude ti sbor chybět?
Nehorázně.

Moc díky.

Václav Kraus - septima

GaSOŠ na Burze škol v Berouně

Dne 14. října se studenti tříd 2.AJ a 3.AJ vydali reprezentovat GaSOŠ na Burzu škol do Berouna. Hlavním cílem bylo představit zájemcům možnosti studia na naší škole a především jim přiblížit program IB.

Studenti měli možnost procvičit si své komunikační schopnosti, sdílet vlastní zkušenosti se studiem a odpovídat na otázky případných uchazečů. Burza škol tak nabídla příležitost představit IB program pomocí vlastních zkušeností a přiblížit jeho fungování těm, kteří o něm zatím neměli mnoho informací.

Návštěvnost se ukázala být nižší, než se původně očekávalo, a zájemců o IB program se ke stánku přišlo podívat jen několik. V klidnějších chvílích proto nebylo mnoho příležitostí k rozhovorům. Přesto byla účast na akci zkušeností s reprezentací školy a možností ukázat, co může GASOŠ budoucím studentům nabídnout.

Eliška Pěnkavová, Emily Jean Mitchell - 3. Aj

Go Higher aneb princip evoluce jako inspirace minulostí.

Dne 16.10. 2026 se na přírodovědné fakultě Jihočeské univerzity uskutečnil projektový den se zaměřením na současnou problematiku a postupy v evoluční biologii, která je, ač se to na první pohled nemusí zdát, základem veškerého chápání biologických procesů.

V průběhu dopoledních hodin jsme absolvovali zhruba čtyřhodinový přednáškový blok, který se skládal ze dvou částí. V první části se nám dostalo pochopení o základních hybných silách evolučních procesů, které byly doprovázeny i kratšími úvodníky do historie „evolučních“ věd, vlivů tehdejší teologie či moderní biomimetiky.

Ve druhé části jsme se zabývali funkčností fylogenetických stromů a jejich rozlišováním od jednodušších kladogramů. Za posledních dvě stě let došlo k radikálním změnám v oblasti těchto výzkumů a nedílnou součást zde zastupuje i přítomnost genetických analýz.

V samotném závěrů našich diskuzí jsme dostali i menší dárek v podobě cvičné testové zkoušky, zda se nějaké informace uložily i v našich hlavách a nezůstaly jen u přednášejících odborníků😊.

Evelína Spurná 3.B (fotografie: E. Rojíková, GoHigher)

Od geniálního nápadu k funkční hře… teoreticky

Představte si, že máte tři dny na vytvoření počítačové hry. Máte skvělý nápad, tým plný nadšení a notebook. Jídlo a další potřeby jsou zajištěny organizátory, co by se mohlo pokazit? Odpověď zní: Úplně všechno.

Hackathon je akce, na kterou člověk přijde s představou, že bude kreativně tvořit, naučí se něco nového a skončí s produktem, na který může být pyšný. Pak otevře herní engine, zjistí, že netuší, co dělá, a začne přehodnocovat všechna svá životní rozhodnutí.

Náš tým měl oproti většině ostatních jednu nevýhodu: nikdy předtím jsme nic velkého neprogramovali. Vlastně dva naši členové ani netušili, co čekat. Když jsme ale narazili na engine GDevelop, který funguje s velmi jednoduchým kódem, vypadalo to nadějně.

Postupně jsme se naučili ovládat postavu, vytvořit systém zkušeností i programovat dialogy. Jenže s každou novou funkcí přicházela nová chyba a s každou opravou další problém. Poslední hodiny jsme opravdu zápasili s časem.

A výsledek? Šesté místo ze šestnácti týmů. Nevyhráli jsme, ale vytvořili jsme část funkční hry, naučili se spoustu nových věcí a zjistili, že i s minimálními zkušenostmi se dá dokázat překvapivě hodně.

Ester Rožánková - 1. AJ

Exkluzivně

„Angličtina mě přitahovala už od mladých let – líbila se mi její melodie i možnost dorozumět se s lidmi z celého světa," popisuje své pedagogické zážitky a zkušenosti angličtinářka Věra Růžičková

Mohla byste se nám prosím představit?
Jmenuji se Věra Růžičková a vystudovala jsem Pedagogickou fakultu Západočeské univerzity, obor anglický jazyk. Celý svůj život a profesní dráhu se věnuji výuce angličtiny. Začínala jsem

na Základní škole T. G. Masaryka v Rokycanech a od roku 2001 působím na gymnáziu. Bydlím v Rokycanech, mám tři děti a ve volném čase (pokud mi nějaký zbývá) chodím ráda po horách i lesích, lyžuji, pracuji na zahrádce nebo jezdím na kole.

Zajímala Vás angličtina jako jazyk už v dětství? Která část její výuky Vás nejvíce fascinuje?
Angličtina mě přitahovala už od mladých let – líbila se mi její melodie i možnost dorozumět se s lidmi z celého světa. Na samotné výuce mě nejvíce fascinuje to, jak živý a neustále se vyvíjející tento jazyk je. Největší radost mám pak ve chvíli, kdy vidím, jak se studenti přestanou bát mluvit a začnou angličtinu přirozeně používat.

Myslíte si, že je v rámci anglického jazyka výhodnější si pořídit certifikát, nebo dělat maturitu? A proč?
Obě možnosti jsou přirozeným zakončením středoškolského studia. Maturita z angličtiny je skvělým a nezbytným základem, který prokáže vaše všeobecné středoškolské vzdělání. Mezinárodní jazykový certifikát je pak obrovskou výhodou navíc – otevírá dveře ke studiu na zahraničních univerzitách nebo k práci v nadnárodních společnostech, protože jeho úroveň je globálně uznávaná. Já bych tedy volila spíše certifikát, ale chápu, že z finančních důvodů si ho nemůže každý dovolit, nebo ho nepovažuje za nezbytný pro svůj další profesní vývoj.

Vnímáte rozdíl mezi výukou americké a britské angličtiny a jejich využitím v praxi? Kterou preferujete?
Rozdíly určitě jsou, ať už jde o výslovnost, slovní zásobu nebo pravopis. V praxi se dnes obě varianty přirozeně prolínají a studenti se s nimi běžně setkávají ve filmech, hudbě i na internetu. Osobní preferenci nemám vyloženě vyhraněnou, ale z hlediska tradiční gramatiky a výslovnosti mám blíže k britské angličtině, kterou jsem se sama primárně učila.

Navštívila jste některé anglicky mluvící země? Pokud ano, které a kde se vám nejlépe komunikovalo?
Ano, navštívila jsem několikrát především Spojené království – Anglii a Skotsko, a také krásné Irsko. Do budoucna bych se moc ráda podívala i do Spojených států nebo na Nový Zéland. Nejlépe se mi komunikovalo asi v Irsku, kde jsou lidé neuvěřitelně srdeční, otevření a rádi se s vámi dají do řeči i na ulici či v kavárně.

Máte nějakou oblíbenou anglickou frázi nebo slovo, které se těžko překládá do češtiny?
Takových frází a idiomů je v angličtině spousta. Například: Call it a day, break a leg, hit the road, make yourself at home, hold your horses...

Chtěla byste něco vzkázat našim čtenářům?
Všem studentům bych chtěla vzkázat, aby se nebáli dělat chyby – ty jsou totiž tou nejdůležitější součástí každého učení. Cizí jazyk není jen o biflování slovíček, ale o klíči k poznávání nových kultur, lidí a příběhů. Cestujte, objevujte a hlavně mluvte! „English doesn't just belong to native speakers; it belongs to everyone in the world who uses it."

A já mnohokrát děkuji za příjemný rozhovor

Abigail Krausová - 3.B

Umělecké okénko

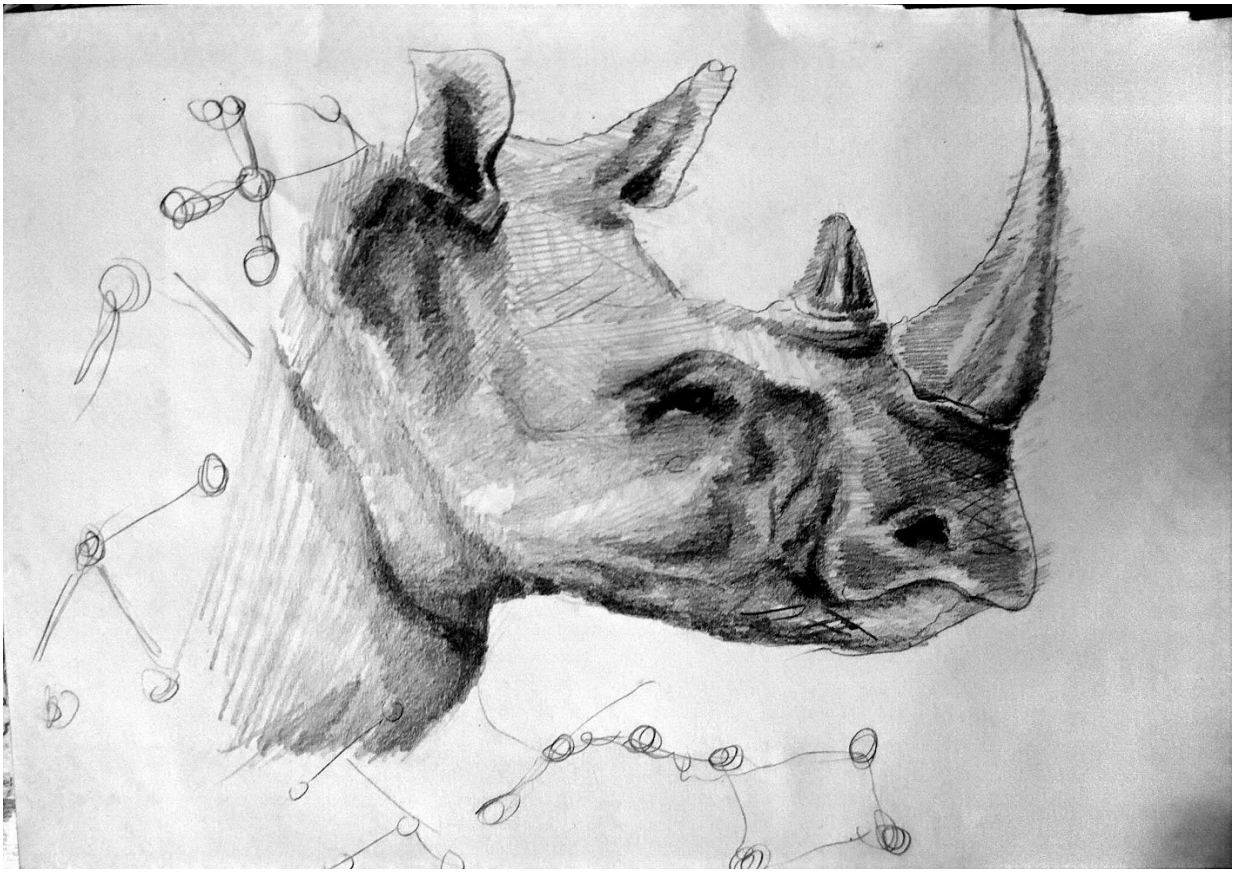
Jablko nepadá daleko od stromu

6. Kapitola - Nemoc starších sourozenců

Denza, současnost, někde v lese mezi městem Vener a vesnicí Ziara
„Už tam budem?" zeptala se Isabella snad už posté, za poslední čtyři dny. Charllota a Liam svorně zavzdychali a obrátili oči v sloup. Ani jeden neodpověděl a to malou dívku namíchlo. Navíc jí ještě Liam řekl: „Ty si chtěla domů, nebo snad ne?" Byla to pravda, ale Isabella to teď nehodlala přiznat. Zkusila něco jiného. „Já mám hlad a žízeň a bolí mě nohy a sem unavená..." Liam bolestně zaskučel. Je dost zlé mít starší sestru, přemýšlel, ale ještě mnohem horší je mít mladší. Jeho zaskučení Isabellu přerušilo, ale ona se nedala: „Já mám hlad!" ozvala se zase. „To už si říkala," upozornila ji její sestra. „Jenže já mám pořád hlad!" „Tak si ho hlaď a říkej mu malej!" odsekla Charllota. Chvíli bylo ticho. Konečně! oddechli si Charllota i Liam v duchu. „Jak si ho mám hladit?" řekla po nějaké chvíli Isabella. „Co?!" „No, ten hlad." Liam znovu zaúpěl. Isabella ho se zájmem pozorovala. „Je ti něco?" „Jo!" Isabellu krátká odpověď neodradila: „A co? „To bys nepochopila..." „Proč?" „Protože nemáš mladší sestru!" Isabella zase chvíli mlčky přemýšlela. „To máš pravdu. To nemám," zazubila se. Liam zase zaúpěl. Tentokrát o trochu hlasitěji. „To musí bejt vážný," „Co?!" „No... to, co ti je. Musí to bejt vážný. Furt skučíš." Liam si dal hlavu do dlaní a zhluboka si povzdechl. „Asi to opravdu je vážný. Možná by se to mělo léčit jmenovalo by se to nějak jako Nemoc starších sourozenců. Nesměli bysme bejt se svými mladšími sestrami tak dlouho, dokud by neslíbily, že už nikdy nic neřeknou," řekl kousavě. Chvíli šli mlčky. Bylo ticho. Krásné ticho. Liam přemýšlel, jestli vůbec někdy měl tak rád ticho. Pak ho začalo trochu znervózňovat. Proč Isabella nic neříká? Co když vzala jeho proslov vážně a už nikdy nic neřekne? „Už tam budem?" zeptal se a Charllota bolestně zavzdychala. „Ještě ty začínej... To už sem si myslela, že bude konečně ticho," Liam jen pokrčil rameny. Pomyslel si, že by asi nebyl nejlepší nápad teď něco říkat.

Za nějakou dobu se Charllota zastavila a podívala se na slunce. „Už bysme měli zastavit. Brzy se bude stmívat." Podzim už nebyl tak teplý a slunečný jako před pár dny. Museli se utábořit brzy, jinak by taky nemuseli stačit postavit tábor do noci. A to nikdo z nich opravdu nechtěl. Chvíli se prodírali lesem, až narazili na malou skrytou mýtinku. Charllota na ni ukázala. „Tady rozbijeme tábor," řekla. „Ještě sme ho ani nepostavili a ty už bys ho chtěla rozbíjet?" Samozřejmě, že to byla Isabella. Charllota se na ni otočila s povytaženým obočím. „To je vážně otřepaný vtip." „Jen jsem chtěla rozproudit veselou atmosféru," pokrčila malá dívka rameny. „Tak to se ti nepovedlo," odsekla Charllota. Měla mnohem větší starosti. Třeba co budou jíst nebo jestli jim nebude v noci

zima. „Liame, připrav přikrývky a potom najdi vodu. Někde v okolí jsem slyšela zurčet potok. Já připravím večeři.“ „A co já?“ To byla zase Isabella. „Ty se zkus nikomu neplést pod nohy a hlavně nemluv.“ „No jó pořád,“ řekla Isabella a posadila se na kámen na kraji mýtiny.

Charllota se chvíli přehrabovala ve svém vaku a pak vyndala pár věcí. Sušené maso, tři misky a pár trochu okoralých chlebových placek. Liam zatím rozbalil přikrývky a nepromokavou celtu. Podíval se na oblohu. Vypadalo to, že pršet nebude. Asi dá plachta na zem a... Támhle na okraji oblohy. Souhvězdí bílého nosorožce. Není moc často vidět. Jen pár nocí do roka. A on ho vidí! „Liame?!“ Charllotin hlas už zněl trochu naštvaně. Liam se vytrhl ze zamyšlení. „Už jsi připravil to spaní?“ „Ne, promiň, ale zato sem viděl...“ Charllota zavzdychala a Liam se rychle pustil do práce. Pak popadl kotlík a šel najít potok. Když se vrátil, už byla večeře hotová. Mlčky jedli. Nebylo co říct. Začalo se stmívat. Uklidili věci a zabalili se do přikrývek. Liam si lehl na záda a pozoroval oblohu. Večer co večer vždycky to bylo stejné už pět let. Zatímco moje Nemoc starších sourozenců trvá už devět let. Pousmál se Liam. Už by se to vážně mělo začít léčit.

Zara Krausová – tercie (ilustrace: Evelína Spurná - 3. B)

Lachtan

Jednou o půlnoci; horkou vodou se omývaje,
nad prázdnými bublinami pěny tak voňavé,
když jsem klímal v polospaní, ozvalo se znenadání
velmi mokré zapleskání v jezeře - a pak už ne.
“Je to jeseter, či zdání, bylo to tak neslušné -
jednou jen a pak už ne.”

Ach, již při vzpomínce blednu! Myslím, že to bylo
v lednu,
sivý měsíc vrhal stín jen přede mne a dál už ne.
Toužil jsem po ptáků pění, marně hledal
v mocném klení
ulehčení od hoře nad Deborou - již úslužné
světice zvou Debora - nad jménem dívky
nadvzdušné,
jež byla mou a teď už ne.

Smutný šelest proutí vlaje z listoví a ohýbá je
s hrůzou, již jsem do té doby neznal ani přibližně,
abych skryl své pohrdání, říkal jsem si bez ustání
“Je to host, jenž znenadání zapleskal tak neslušně -
pozdní host, jenž znenadání zapleskal tak neslušně
- jednou jen a pak už ne.

Vzdal jsem brzy všechnu snahu plavat v pochybách a strachu,
dlouho klel jsem, jak si netroufal klít nikdo mimo mne;
ale ticho bez rušení, ani pleskot na znamení,
jenom ploché oslovení “Deboro!”, zní zimničně,
to já šeptám “Deboro!” - a ozvěna dí zimničně,
jenom to a víc už ne.

Vyrazil jsem zpod hladiny, když tu s tím pocitem viny
vstoupil starodávný lachtan, z dob, jež jsou tak záslužné,
bez pozdravu, bez mávání, hlasitě jak stádo koní,
zavrtěl se znenadání v póze velmi výstižné
na okraji palandy a v póze velmi výstižné
si sedl jen a víc už ne.

Lachtan v upatlaném zjevu ponoukal mě do úšklebu
vážným drzým chováním, jež bylo velmi vybrané -
“Ač ti plandá ocas v chůzi, jistě nejsi lachtan hrůzy,
jenž se jako bludná včela v suché poušti namane -
řekni mi své pravé jméno, cirkusový lachtane!”
Lachtan děl: “Chci nájemné!”

Potom sedě na pelesti, přemýšlel, zda dát mi pěstí
jako duše v jedno slovo samotářsky zabrané -
Zahrál jsem mu na svědomí v snaze zvýšit povědomí
“Stěží ber mne na vědomí, mrzký zloděj okrad mne -
jak mé naděje i on se k ránu odtud vykradne.”
Však lachtan dí: “Chci nájemné!”

Abigail Krausová, Šárka Bardounová - 3. B (ilustrace: Evelína Spurná - 3. B)

Tour de Šumava

Když v červenci vypukne Tour de France, můj děda se pokusí poměřit své síly se závodníky. Letos se rozhodl ve věku 70 let jet z kopce stejnou rychlostí. Povedlo se mu to. Přežil, dokonce rekord překročil o 2 km/h.

Když děda splnil svoje výzvy, vrhnul se do tvoření závodníků ze mě a mého mladšího bratra. Před takovým tréninkem na kole následuje důkladná příprava. Ta se skládá ze dvou částí. První je teoretická přednáška, jak se správně jezdí na kole a jak se musíme na vyjížďku vybavit. Ta trvá asi dva dlouhé večery. Následuje samotná příprava na akci.

Povolený dopingový nápoj je podle dědy Coca-Cola. Ovšem bez bublinek a teplá. Děda Coca-Colu pečlivě převařuje za použití svých dlouholetých lékárnických znalostí. Následně ji přelije trychtýřem do běžné lahvičky, aby se drahocenný nápoj nerozlil. Běžná cyklistická láhev je podle dědy pro tyto účely nevhodná, ale toto tajemství mi nebylo objasněno. Druhá, stejná láhev s Coca-Colou se pije až po výletě. Uchovává se v autě pod dekou, údajně aby nezteplala.

Další část přípravy zahrnuje podle dědy drobné kosmetické úpravy na mém kole. Zjistilo se, že lahvička s Coca-Colou nepasuje do mého držáku na cyklistickou láhev. Tak mi ho děda vyměnil za “lepší” retro držák. Dalších provedených úprav jsem si před tréninkem nevšiml.

Cyklovýlety jsme podnikali v letošním horkém létě, kdy i v šumavských kopcích bylo 34 °C. Startuje se zásadně, když už Slunce pořádně pálí. Trať vede typicky do nejvyššího kopce. Děda nikomu nedovoluje zastavovat. Pot ze mě teče, ale vidina teplé Coca-Coly v cíli mě “pohání” do kopce. Závodnická trať byla pro letošní rok stanovena na 40 kilometrů. Úspěšně jsem ji zdolal.

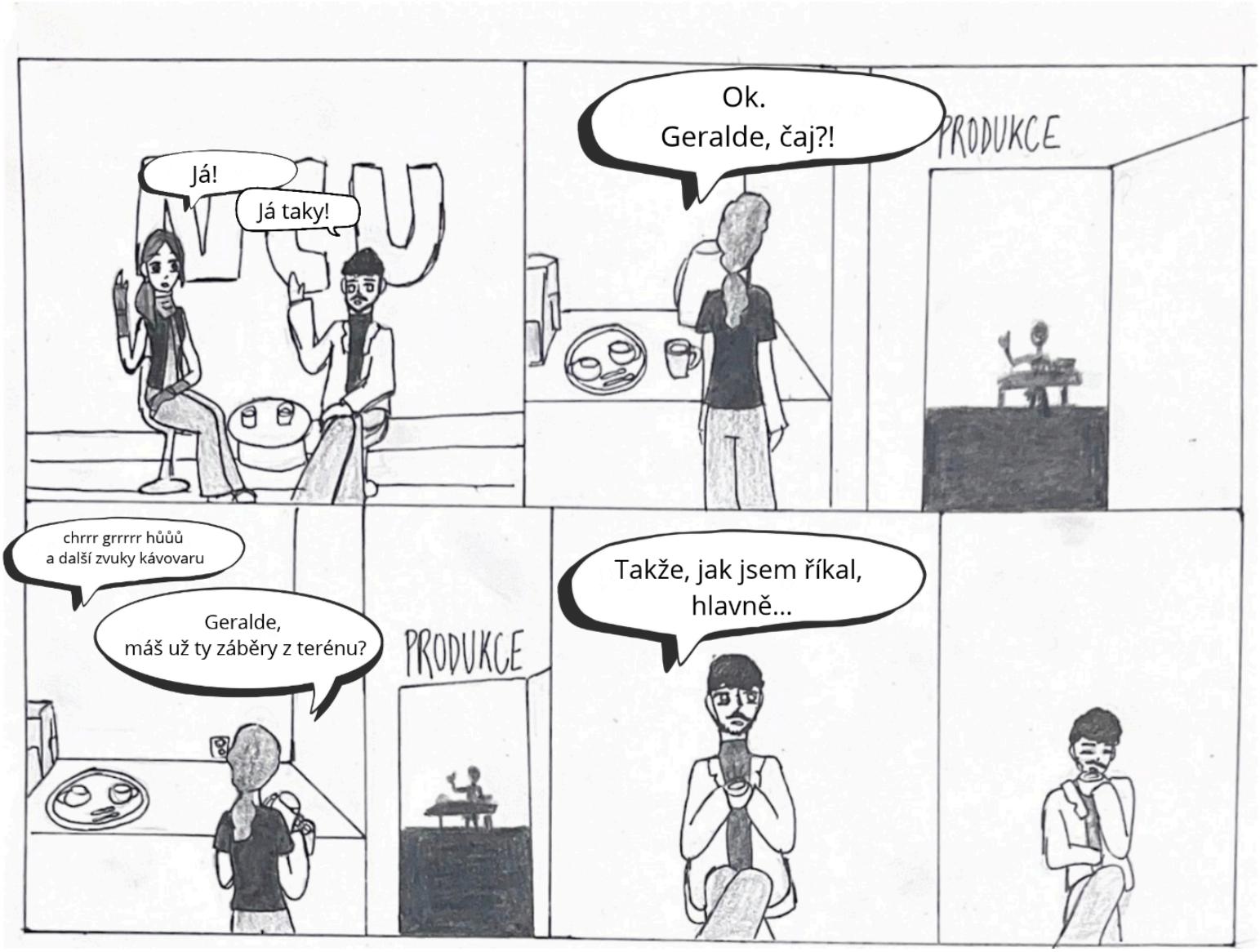
Jakmile jsem se vrátil z prázdnin u dědy domů, rozhodl jsem se předvést tátovi své umění jízdy na kole. Vydali jsme se na výlet po mírnějších “kopcích” v okolí Břas. Uprostřed vyjížďky jsem si všiml, že mé kolo nějak divně skáče. Taťka se podíval na pneumatiky, a zdály se mu podezřele málo nafouklé. Nedalo se nic dělat, tak jsme jeli dál. Následně kolo divně zachrastilo. Lanko od brzdy se zamotalo do kola. Výlet skončil slavným návratem domů pěšky.

Po pár dnech jsem telefonoval s dědou. Přiznal se mi, že mé horské kolo lehce pošteloval a přetvořil v závodní. Už se těším, co děda vymyslí příště.

Matěj Fait - tercie

NUC - zástupce

Abigail Krausová, Michaela Kudějová – 3. B

Gastrotipy

Chybějící autor

451… ale co už, však všichni víme, co bude následovat

„Nahé jsou všechny národy bez knih," napsal Konstantin. A Ray Bradbury mu o tisíc let později dal za pravdu.

Znáte ten pocit, když kolem nějakého díla kroužíte dlouhé roky, ale tak trochu se bojíte ho otevřít, protože ho všichni berou jako největší skvost literatury? A protože tyhle skvosty v sobě často nesou spoustu traumat a dlouhé noci beze spánku? Tak přesně takhle jsem se cítila, když jsem se pouštěla do 451 stupňů Fahrenheita. A nakonec to vůbec nebylo tak zlé. Naopak.

O co vlastně jde? Dystopický svět, ve kterém je každý jednotlivec neustále přikovaný k obrazovce. Kde místo osobních rozhovorů svištíte po dálnici nebezpečnou rychlostí. Kde je úkolem hasičů pálit knihy. A v tomhle světě žije Montag, jak asi tušíte, právě jeden ze zmíněných ochránců před literaturou. A mimo jiné i člověk, kterému pár náhodných setkání dokázalo převrátit život naruby.

Už dlouho jsem si žádnou knihu takhle neužila (dobře, dlouho v tomto případě znamená cca dva týdny, ale co naplat, prostě si umím vybrat čtivo 😉). Napínavý text vás vtáhne přímo do děje a nepustí vás, dokud neotočíte poslední stránku s podivem, že to tak rychle skončilo. A pak si můžeme povědět, jestli jste spíš Mildred, nebo jestli ve vás doutná alespoň kousíček Clarissy.

Abigail Krausová - 3.B (ilustrace: Evelína Spurná - 3.B)

Kola známá v celém Československu

Sen mnoha kluků, pýcha československých cyklistů a značka, která se proslavila daleko za hranicemi. To všechno byl Favorit, jehož historie je neodmyslitelně spjata s Rokycany.

Výroba jízdních kol se ve městě rozběhla už ve 20. letech 20. století. Tehdy zde působily dvě továrny - Tripol a Tudor. Po válce se jejich osudy propojily a v roce 1951 vznikla značka Favorit. Zpočátku se vyráběla především závodní kola, na kterých později závodily známé osobnosti československého sportu. Patřili k nim například dráhový cyklista Anton Tkáč nebo bratři Pospíšilové, mistři světa v kolové.

Rokycanský podnik se postupně rozrůstal a jeho kola mířila i do zahraničí. V roce 1978 sjelo z výrobní linky milionté kolo Favorit a výrobky z Rokycan putovaly do 38 zemí světa. Po roce 1989 však firma nedokázala dostatečně rychle reagovat na nové trendy, především na nástup horských kol. O patnáct let později tato značka z Rokycan definitivně ukončila výrobu bicyklů.Značka Favorit přesto nezmizela z paměti cyklistů. Její příběh připomíná dobu, kdy se v Rokycanech vyráběla kola, na která mohlo být celé naše město právem hrdé.

Milionté kolo Favorit v roce 1978

Marek Kovanda - sexta (foto: plzen.rozhlas.cz)

Intelektuální výzva

Osmisměrka

Vyluštěním osmisměrky doplníte citát řeckého filozofa Aristotela.
“Poznání sebe sama je (tajenka) moudrosti.”

řešení:

P	O	Z	V	Ě	N	A	P	D	K	S	O	P	A	L	O	U	K
T	Ř	Á	L	E	C	N	A	K	M	A	L	S	E	T	Č	M	Í
C	Á	E	Á	R	O	V	Y	Š	E	T	Ř	O	V	Á	N	Í	N
T	E	V	V	R	Y	T	K	T	T	P	R	U	Ž	N	O	S	T
S	Á	V	T	L	O	R	S	K	N	S	Š	M	E	K	T	T	O
O	O	I	O	Š	Á	L	I	T	A	E	O	M	O	Á	A	Ě	V
N	C	V	F	T	Š	D	K	K	R	K	R	R	L	T	P	N	A
D	K	E	C	A	R	E	N	E	G	A	V	E	D	O	O	Í	R
E	K	E	N	Á	R	O	D	O	R	I	S	O	F	U	K	U	D
Ř	Í	N	E	Ř	T	A	P	O	U	Í	R	T	R	E	O	O	Z
P	O	M	O	C	N	Í	K	S	I	T	H	I	N	K	R	M	S

CITRON, DAVY, DORT, GENERACE, KANCELÁŘ, KARAFIÁT, KMET, KNIHTISK, KNOT, KOS, KRÁTCE, KROVKA, MOTOUZ, MOUDROST, NÁRODOPIS, NOV, OKOPAT, OPATŘENÍ, OŠÁLIT, OZVĚNA, PALOUK, PEKLO, POMOCNÍK, PRUŽNOST, PŘEDNOST, PŘEVLÁDNOUT, RACEK, REFERENT, SLOŽKA, SOKOL, SPORTOVEC, STÁLE, STRAST, ŠEREDA, ŠTVÁT, TESLA, UMÍSTĚNÍ, VYŠETŘOVÁNÍ, ZDRAVOTNÍK

Marek Kovanda - sexta

Humans

„Je lepší začít později než nikdy”- rozhovor s divadelnicí Anežkou Bachratou

Jak dlouho jste už nebyli v divadle? Kdy jste se naposledy slušně oblékli a šli se podívat na živé herce? Já jsem nebyla už opravdu dlouho. Na rozdíl od mé spolužačky Anežky Bachraté, která pravidelně účinkuje v divadelním souboru v Plzni Dance & Drama school a divadlo doslova zbožňuje.

Jak ses vlastně dostala k divadlu a jak dlouho už hraješ?
Tam, kam dnes chodím na dramaťák, totiž předtím chodila moje ségra tancovat. Mamka tam viděla plakátek, že hledají nové členy do hereckého kroužku, a zeptala se mě, jestli by mě to nezajímalo. Zkusila jsem to a od té doby mě to nepustilo. V září to byly tři roky, co jsem začala na herectví chodit.

Jsi jediná v rodině, kdo začal s divadlem?
Jediná nejsem. Moje babička s dědou hrávali divadlo celé roky a mají k němu hrozně blízko. I díky nim jsem měla takovou tu chuť jít do toho a zkusit to.

Jak proběhlo tvoje první představení? Jak se jmenovalo?
Rozhodně líp, než jsem čekala. Naším prvním představením byly etudy – což jsou kratší scénky a příběhy – a hrála jsem tam od kuchařky po maminku snad úplně všechno. Byla jsem strašně nervózní a doteď mám večer před představením a i celý den trému. Vždycky se to ale povede a nervozita opadá, jakmile vyjdu na podium nebo když jsem se svými lidmi a navzájem se povzbuzujeme.

Jaká byla tvoje nejoblíbenější role, kterou jsi zatím hrála, a v kolika představení jsi vlastně hrála?
V kolika jsem hrála? Měla jsem zatím osm představení, tři nebo čtyři se ještě plánují. Moje asi největší role a taky moje nejoblíbenější byla za druhé pololetí v deváté třídě Alenka ve hře Alenka v říši divů. Bylo to teda rozdělené na dvě Alenky. Moje kamarádka hrála tu mladší Alenku a já tu starší. Tu hru jsem si moc užila. Oproti dalším hrám se tahle lišila v tom, že jsme si byli všichni rovni i přes menší nebo větší role.

Takže to, jakou máš roli, ovlivňuje to, jak se k tobě ostatní chovají? Celou tu dynamiku týmu?
Docela jo. Nejvíc to táhnou ti, co v divadle hrají nejdéle. Například v té Alence jsem to hlavně táhla já a kamarádka, co hrála mladší Alenku, protože máme nejvíc zkušeností. Taky skupinu hrozně moc ovlivňuje, jestli ti, co to vedou, jsou spíš tišší, nebo hlasitější. Musela jsem se nebát dát do toho hodně a být hlasitá, aby se ostatní nebáli mluvit nahlas a říkat svoje názory. A docela mi to i vyhovovalo. Alenka pro mě celkově byla taková větší životní etapa.

Dá se zkoušení a vystupování v divadle skloubit se školou, aniž by trpěly známky (nebo spánek)?
Abych byla upřímná, tak pro mě to náročné není vůbec. Ty herecké zkoušky musí být večer, se dvěma mladšími je to vyloženě kroužek a je to jednou týdně. Nijak se to nemění a maximálně to tak odpadne. U těch starších je to složitější, jelikož tam jedeš od šesti do deseti a máš ani ne dvaceti minutovou přestávku. Takže ano, je to časově náročnější, ale dá se to. U Alenky jsem se text skoro nemusela učit, tam se hlavně hodně improvizovalo. Neměli jsme totiž scénář a řídili jsme se hlavně podle filmu, který jsme viděli. Zatímco u té Ligy musí hlavně hlavní postavy umět hrozně moc textu. Ale celkově se to za mě skloubit dá.

Byla role, která ti moc nesedla?
Alenka mi rozhodně sedla, ale u té Ligy jsem měla docela problém. A bylo to asi spíš tím, jak už jsem o tom mluvila, že někteří lidé dbali hodně na to, jak důležitou máš roli. Jelikož jsem měla vedlejší roli, nemohla jsem do toho moc mluvit. Navíc jsem většinu scén musela tancovat, což za mě nebylo úplně nejlepší, protože je to docela náročné.

Naučí tě divadlo improvizovat? Dokázala jsi vždycky improvizovat?
Je to pro mě docela jednoduché. Já si myslím, že jsem to zvládala už před divadlem a díky divadlu jsem se v tom zlepšila. Například když jsme měli naše první představení, zapomněli jsme rekvizity a dodnes se některé ty hlášky používají, i když to byla čistá improvizace. Rozhodně si myslím, že mě divadlo naučilo umět mluvit před hrozně moc lidmi, i když jste pod tlakem. Naše divadlo je sice trochu menší, ale těch osmdesát lidí tam bude.

Co se ti prohání hlavou těsně před tím, než vkročíš na scénu? Máš nějaký osobní rituál proti trémě?
Já na to žádný rituál úplně nemám, a pokud jo, tak o něm nevím. Ostatní se objímají, na to já úplně nejsem, ne vždycky se na to cítím. Ale je tu jedna věc – všichni herci si říkají „zlom vaz“, malinko se nakopnou a ostatní na to odpovídají „čert tě vem“. Je to takové hezké, když po celé té šatně zazní to heslo a všichni ti jednohlasně odpoví.

Bereš divadlo spíše jako koníček, nebo se mu chceš věnovat i profesionálně po maturitě?
Já divadlo miluju, miluju chodit obecně do divadla, hezky se obléknout a koukat na mnohem starší a zkušenější herce, než jsem já. Fakt to mám ráda. Je to pro mě tedy hlavně koníček. Navíc herec není v dnešní době stabilní zaměstnání – nikdy nevíte, jakou roli dostanete, jaký budete mít plat ani jestli o vás bude zájem. Bojím se navíc, že dnešní digitální svět nahradí divadlo a bude se na něj zapomínat. Úplně to teda nevidím, že bych byla profesionální herečka.

Co bys vzkázala našim čtenářům?
Já bych vzkázala asi to, aby se člověk nebál začít, i když je to pro něj prostě nové nebo o tom nic neví – a to říkám z vlastní zkušenosti. I když jsem byla hrozně nervózní a vyklepaná, tak se to povedlo. Taky bych vás chtěla všechny pozvat na naše představení Liga, které hrajeme asi na konci února v divadle Dialog.

Josefína Steffl - 1.B

Gasotipy

Cesta do Číny

Říkala jsem si, že by bylo “celkem cool,” kdyby mě do projektu vybrali a já měla tu možnost podívat se do Číny. A nakonec se to překvapivě stalo.

Šlo hlavně o akci Worldskills - mezinárodní soutěž odborných dovedností, která se letošní rok konala v Šanghaji. Projekt Dress Up & Stay Home dal možnost 80 studentům ze středních škol Plzeňského kraje

se na tuto akci podívat a navštívit při tom nejen Šanghaj, ale také Peking, což byl dohromady výlet na celé dva týdny. Tomu ale předcházela náročná příprava, která zahrnovala skupinové schůzky a administrativu měsíce dopředu.

Nakonec se ale vše povedlo a v září jsem se podívala na druhý konec světa, kde jsem viděla spoustu úžasných míst. Nabyla jsem ale také dojmy, které nebyly čistě pozitivní a to je, myslím, důležité zmínit.

Pokud vás moje cesta zajímá a chcete se dozvědět více, nenechte si ujít přednášku v městské knihovně, která proběhne 7. prosince.

Barbora Stryalová - 4. B

Noc plná inspirace

Noc svádí ke spánku. Chuť zavřít oči, upadnout do říše snů… Zní to lákavě, ale tentokrát tuhle touhu nikdo neměl.

Byl pátek 16. října a právě se chystala přednášková noc na Mikulášském gymnáziu v Plzni. Učebny byly připraveny na prezentování studentů a studenti byli (jakž takž) připraveni na prezentování svých prací. K šesté hodině večerní začali přijíždět účastníci z různých koutů našeho kraje - tedy kromě výjimek, které se záměrně či méně úmyslně zpozdily. Někteří byli připraveni přečkat celou noc bez spánku a jiní byli připraveni to po poslední přednášce ve tři ráno zalomit na podlaze ve spacáku. Ať už to ale každý vydržel jakkoli dlouho, všichni si bdělý stav užili. Prezentace byly inspirativní, poučné a zábavné. Někteří přednášející si připravili praktické úkoly a aktivity, které kdekoho pobavily.

Půlnoc byla oslavena překvapením, kterým byl sladký muffinek. Úplné ukončení akce oslaveno nebylo, protože se škola musela opustit do osmi hodin ráno, kdy se všichni nepříjemně probouzeli (jestliže spali). Ranní buchta byla ale vřele uvítána jako poslední rozloučení s touto akcí.

Rozhovory přímo na místě (stejně jako na školním plese) provedl investigátor Vašek:

Proč by tato PLNOC byla lepší u Borské přehrady?
Nevím, kde je Borská přehrada, nejsem od Plzně - Jindra, Nápodobně - Eliška, Jsem na tom úplně stejně - Jakub, Hezky hnusná voda by tam byla - Rudolf
Jedním slovem popiš místní světelný systém.
Funguje to - Eliška, Zářivý - Slávek, Nezářivý - Rudolf
Kdyby tato PLNOC byla jídlo, jaké?
Fanta - Štěpán, Jídlo, kámo! - Zorka, To nevadí - Štěpán, Krupicová kaše - Honza
Kdyby právě teď vešel dovnitř dveřmi tuleň, co by byla první věc, kterou bys udělal/a?
Zajímal se o to, jak je schopen přežít na podlaze, když tady není voda - Jindra, :roztomilý zvuk: - Slávek, Já bych utekl, asi, já bych se ho bál - Rudolf, Odešel bych - Honza
Od -5 do 5 ohodnoť místní květinovou výzdobu.
Já jsem si nevšiml květin - Jindřich, Tady je nějaká květina? - Jakub, -5, nejsou zde květiny - Honza, 35 - Rudolf, 80 - Eliška

Barbora Stryalová - 4. B, Václav Kraus - septima

Co nás čeká a nemine…

- V pondělí 2. listopadu se uskuteční akce Ozvěny a výhledy TPV – žáci i učitelé se podělí o své loňské zážitky a zkušenosti z týdne praktické výuky.
- V odpoledních hodinách toho dne budou dobrovolníci ze 3. AJ pomáhat na akci Halloweenská stezka pro centrum SENs.
- Schůzka parlamentu proběhne 3. 11. čtvrtou vyučovací hodinu.
- Téhož dne od půl druhé se bude konat beseda v knihovně s našimi bývalými absolventy Arianem Adamem Ottem a Annou Šmídovou, kteří budou sdílet osobní zkušenosti se studiem na VŠCHT.
- Ve středu 4. 11. budou mít třídy 3. AJ a 2. B místo klasické výuky seminář o dopravních nehodách. A toho dne také proběhne workshop Příběhy našich sousedů mezi 10. a 12. h.
- Němčináři ze čtvrtých ročníků pojedou 5. 11. do německého divadla v Plzni.
- Další den, 6. 11., se bude konat florbalový turnaj 5. kategorie pro dívky a chlapce středních škol.
- Ten samý den dobrovolníci v rámci projektu Krokus vysázejí cibulky květin před budovou gymnázia.
- V pondělí 9. 11. se odehraje krajský turnaj ve volejbale pro hochy 1. až 4. ročníků středních škol.
- Učitelé gymnázia a SOŠky budou mít pedagogické rady 10. a 11. 11.
- Ve čtvrtek 12. 11. proběhne oblastní kolo Pišqworek.
- Přednáška z programu Čas proměn se pro žákyně primy a sekundy uskuteční 13. 11.
- Celorepublikový vzdělávací projekt Samet ve školách se bude konat 18. 11.
- Naši školu v listopadu navštíví její další absolvent Ondřej Vild. Tipy na právnickou fakultu bude sdílet v knihovně od půl druhé hodiny.
- IB Audit bude probíhat 18. a 19.
- Zájemci ze čtvrtých ročníku budou moct 19. 11. zavítat na Ústav molekulární genetiky Akademie věd ČR.
- DOD na naší škole proběhne 20. 11. mezi 13. a 17. h.
- Rodiče mohou 23. 11. přijít na třídní schůzky, které na gymnáziu budou od 15 h. Na SOŠce poté 25. 11. také od 15.
- Hoši z tercie a kvarty odehrají 26. 11. florbalový zápas.
- Školní kolo olympiády z českého jazyka se bude konat 26. 11.
- Sbor Unique tradičně zazpívá pod vánočním stromem na rokycanském náměstí 28. 11. ve 14 h.
- V pondělí 30. 11. proběhne v rámci Historického klubu přednáška o Janu Lucemburském. Jste srdečně zváni!

Barbora Stryalová - 4. B

Memes

Učitel: tohle už umíte, to přeskočíme

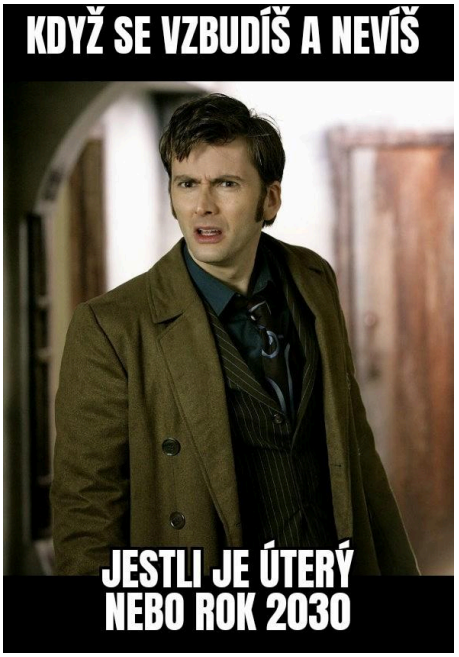
když potřetí otevřeš lednici a stále je prázdná

nekolika stránkový test

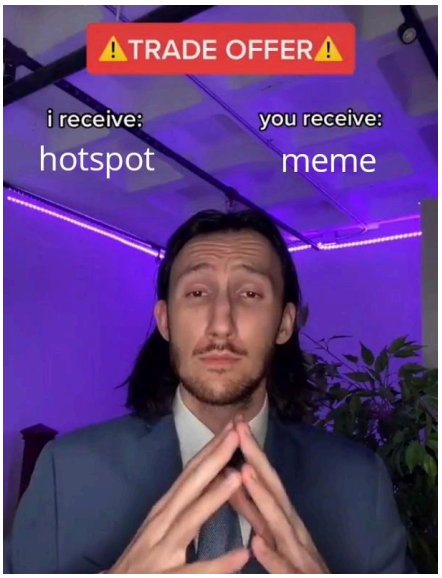

když místo nejvíc chill hodiny dostaneš tu nejvíc hardcore

Adéla Streichsbierová – 1. I

Klub cestovatelů G+SOŠ

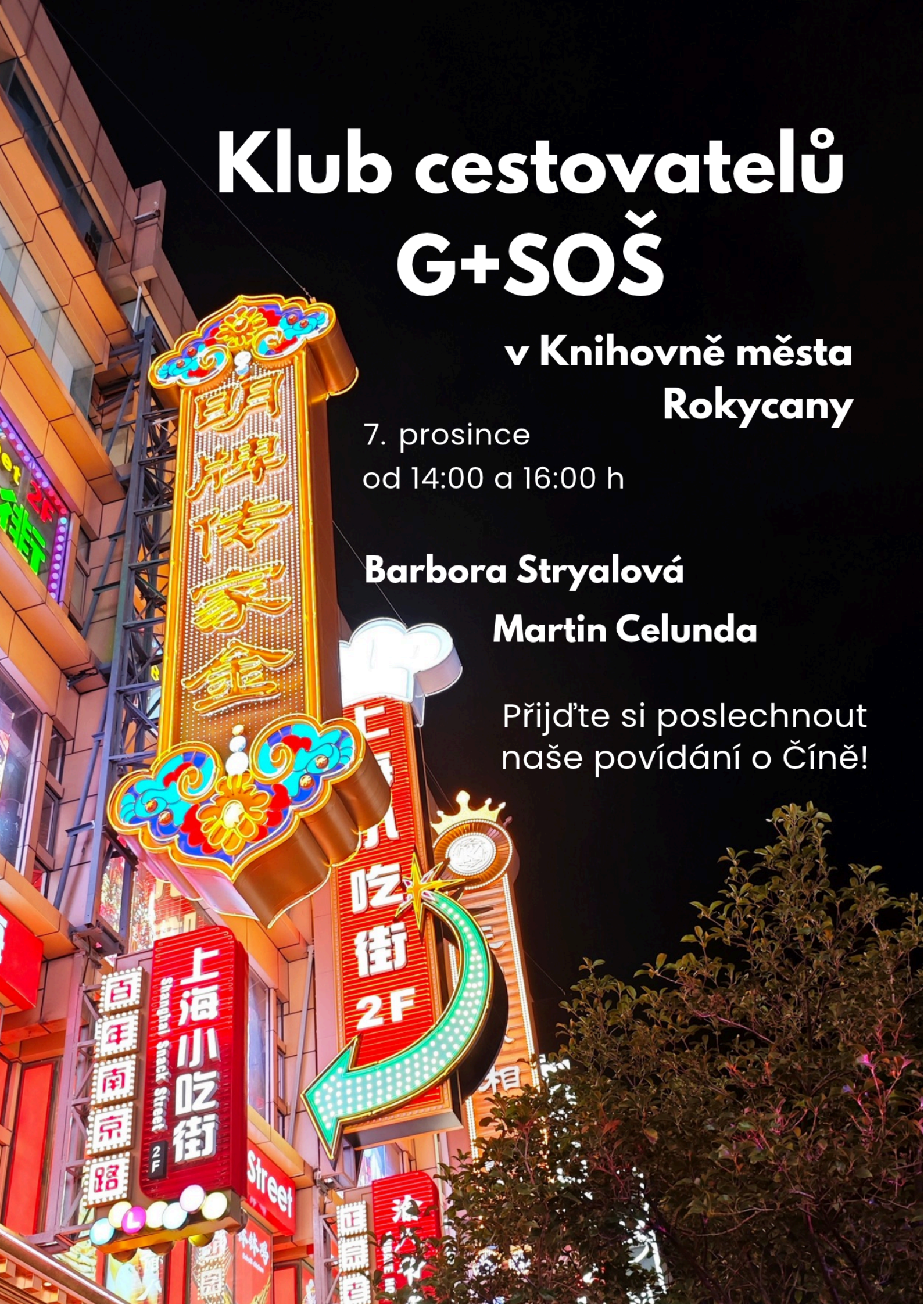
v Knihovně města Rokycany

7. prosince
od 14:00 a 16:00 h

Barbora Stryalová

Martin Celunda

Přijďte si poslechnout naše povídání o Číně!

GASOPIS

10/2026

Zajímá nás váš názor!

GASOPIS – časopis pro všechny. Vydává Gymnázium a SOŠ Rokycany. **Redakce:** Mládežníků 1115, 337 01 Rokycany - Nové Město, e-mail: gasopis@gasos-ro.cz, IG: gasopis_. **Šéfredaktorka:** Šárka Bardounová. **Grafika a editace:** Václav Kraus. **Logo:** Evelína Spurná. **Správce IG:** Milan Konáš. **Redaktoři tohoto čísla:** Zara Krausová, Matěj Fait, Josefína Steffl, Adéla Streichsbierová, Alžběta Průšová, Ester Rožánková, Marek Kovanda, Abigail Krausová, Barbora Stryalová, Jakub Reinwart. **Hosté:** Eliška Pěnkavová, Emily Jean Mitchell, Lucie Berta Králová. **Pedagogický dohled:** Mgr. Vladana Poláčková, Mgr. Jana Audesová.